

בגיל 17 התאהבה בפלסטיני, ולמחרת

יום הולדתה ה־23 נדונה ל־5 שנות מאסר

הדריילת המרוגלת

טרי היא טיפוס עצמאי בעל דיעות מוגדרות, העומדת ברושם על עצמה מגיל 13. כיצד הסתבכה הצעירה האמריקאית בפעילות עוינת לישראל? מספרת פרופסור אדווארדס: "טרי אהבה תמיד לשוחח על פוליטיקה והיו לה ידיעות נרחבות בתחום זה. היא היתה מודעת לבעייה הפלסטינית וכאבת את כאב הפליטים הפלסטינים המתגוררים במחנות. היא בחורה אידיאליסטית. הרוצה להציל את כל העולם. אך דבר לזכותה ייאמר, שמעולם לא האמינה באלימות. אני מאמינה שהיא הסתבכה במצבים שאותם לא הביתה. היא אהבה לעשות טובות ל־אנשים ואני חושבת שזה סיבך אותה."

מיד עם הישמע גזרה הירשה בית המשפט לפרופסור קתרין אדווארדס ולגברת מרי בטצ'ר להינס ולשמע את גזרה הדין. עם הישמע גזרה הדין פרצה מרי בטצ'ר האם, בבכי מר. עד הרגע האחרון ממש קיוותה כי בתה תגורש מן הארץ אם תורשע. על חמש שנות מאסר לא חשבה כלל. ימים ספורים אחרי שנעצרה טרי פליגרת התקשר איש המחלקה המשפטית של השגרירות האמריקאית אל הגברת בטצ'ר והודיעה על מעצר בתה. היא התקשרה מיד לאיש הקונגרס שלה, קלורנס בראון, ביקשה ממנו להפעיל את כל קשריו כדי לודא על מה בדיוק נעצרה הבת בתל־אביב. תשובת איש הקונגרס: "אינני יכול לעזור. ניסיתי לערב את משרד החוץ, אך מסך של סודיות הוטל על הפרשה. מה שידוע לי הוא, שבתך חתמה על תודעה

לפני טרי פאר פליגרת (משמאל) בת ה־23 לפני שהובאה לבית המשפט כדי לשמוע את גזרה הדין, עדיין זוהרת ומחייכת לכל עבר. טרי הואשמה בקשירת קשר עם אירגון עויין ומסירת ידיעות לאוייב. עד לרגע האחרון האמינה כי תצא זכאית, וכי במיקרה הגרוע ביותר תיענש בגירוש מארץ. השופטים גזרו חמש שנות מאסר.

בסן־אנטוניו יש קהילה גדולה של ערבים לבנונים ופלסטינים. טרי התודעה אל צעיר פלסטיני שהתגורר בלבנון והתאהבה בו. היא עברה לגור איתו ושלשה חודשים לאחר מכן נסעה איתו לביירות ונרשמה ללימודי המזרח־התיכון באוניברסיטה ה־אמריקאית שם. אך בקשתה להתקבל ללימודים נדחתה. היא הסתובבה בביירות באפס מעשה, התרועעה עם סטודנטים פלסטינים שלקחו אותה לספור במחנות הפליטים. כשראתה את החיים במחנות הודיעה.

לדברי הפרופסור אדווארדס הכירה טרי את המזרח־התיכון מקרוב, קראה ספרים רבים על הפלסטינים ועל ישראל, והתמצאה בנעשה בנוסכיות הנפש הערביות. כשישה חודשים אחרי שגיעה לביירות יצאה ל־ביקור בארצות־הברית אך כעבור זמן קצר חזרה שוב ללבנון. היא ניסתה להתקבל בשנית לאוניברסיטה בביירות, אלא שהפעם

אחרי טרי אחרי קריאת גזרה הדין, שבו נידונה לחמש שנות מאסר. מדוככת, עצבנית ועדיין אינה מאמינה כי את השנים הבאות תבלה מאחורי סורג ובריח. הטלוויזיה הישראלית לא גילתה כל עניין במישפטה של טרי. לעומת זאת עט עליה ציונותי הטלוויזיה האמריקאית והירבו לצלמה בשל היותה אזרחית אמריקאית.

אחרי מרי בטצ'ר אחרי מתן גזרה הדין, מזועזעת ובוכיה, נכנסת למכונית שהובילה אותה לכלא נווה־תרצה לפגישה עם בתה בין חתלי הכלא.

היתה זו מלחמת האזרחים הלבנונית שהשיבתה את הלימודים. ב־13 בנובמבר 1973 כתבה טרי פליגרת מסכת לטייט, בו הביעה את פליאתה, על השואה שגורמת לדבריה ישראל לפלסטינים, גימ, למרות שהעם היהודי עצמו עבר שואה נוראה. עוד הוסיפה כי לפלסטינים אין מקום ללכת אליו, מלבד פלסטין, וכי רק שם יש אדמה עבורם. על המכתב חתמה: "טרי פליגרת, סן־אנטוניו".

כי נשלחה לישראל כדי לצלם בנייני ציבור, ואינני סבור שאוכל לעשות משהו למענה". מרי בטצ'ר, התקשרה בבהילות עם עורכת־הדין לנגר, שנשכרה על־פי בקשתה של טרי, הפרקליטה הציעה לה שתבוא בחיפופת לישראל, ותביא עימה אדם שאינו שייך למשפחה, כדי שימסור עדות־אופי על טרי. האם ידעה אל מי לפנות — פרופסור קתרין אדווארדס היתה המרצה החביבה על טרי, שלמדה באוניברסיטת סן־אנטוניו. היא העסיקה את טרי כעוזרת מחקר והכירה אותה לפני ולפנים. כששמר עה על מעצרה, הסכימה מיד לבוא לישראל ולחלעה.

פליציה לנגר, שהגנת על טרי במשפט, טענה השבוע כי בכל הקאריירה המשפטית שלה לא נתקלה במעטה סודיות כמו זה שאפף את משפטה של טרי. אמרה לנגר: "אני לא יכולה לדבר על המשפט, בגלל הסודיות, אך הדבר מרגיז מאד ומתסכל. זהו כנראה המקרה הראשון שבו אורח אמריקאי נעצר באשמת ריגול בישראל. כדי לכן התנגד הכל בדלתיים סגורות, כדי לא לעורר את העת־הקהל האמריקאית. לדעתי, בהתחשב בנסיבות המקרה, לא צריך היה את כל הסודיות. היא מיתרת לגמרי. אינני מרוצה גם מגזרה הדין, ואני מתכוננת להגיש ערעור."

בביירות — באפס מעשה

מנמל התעופה לכלא — **ב יוני 1976** הגיעה טרי לביקור בישראל. היא שהתה בארץ תקופה קצרה וחזרה לאירופה. אחר כך פגשה את אמה

הפרופסורית מרצה של טרי בחוג למדעים פוליטיים באוניברסיטת סן־אנטוניו, הגיעה לישראל לסייע לתלמידתה עלידי מתן עדות אופי.